

JOANNIS
PAULI MELII
V-PRÆSIDIS,
ADDITIONES ET OBSERVATIONES,
A D
CASTILLUM DE ALIMENTIS.

CAPUT PRIMUM.
SUMMARIUM.

- 1 Alimenta, & sumptus litis debentur, constituto de paupertate, & bono Jure Actoris, fallit ut n. 2. sed contra n. 3. Non debentur si utrinque concurrat paupertas n. 4. Debentur etiam si lis super universitate bonorum non pendeat n. 5. Dum disputatur an debeantur in negotio principali supersederi debet n. 6. Et interim præstari debent n. 7. A creditore præstari debent debitori, cui sequestrata fuerunt bona num. 18.
- 8 Alimentoꝝ taxatio judicis arbitrio remittitur, secus quoad expensas litis num. 9.
- 10 Paupertas est concludent. r. probanda ad effectum consequendi alimenta, & sumptus litis: Amplia ut n. 11. A natura præsumitur n. 12. An adsit judicis arbitrio remittitur num. 13.
- 14 Juris præsumptio ex sententia regulariter præsumitur, sed vide n. 16. & 17.
- 15 Executio in causa alimentoꝝ per appellationem non impeditur.

EXORNATA per Authorem causâ, ob quam ad dilucidationem materiæ alimentoꝝ magis exactam, quam veteres præstiterint, se accinxerit, in hoc capite se diffundit tantummodò in dinumeratione Doctorum, quorum studio præcipuè, ac diligenti rimatione usus est in compilatione operis; quoniam verò controversias aliquas in eadem materia de industria neglexisse profitetur, nonnullas igitur æque utiles, necessarias, ac practicabiles reassumam.

In primis ergo ex sola paupertate litigantis cum divite alimenta, * & sumptus litis egeno non subministrantur, nisi etiam cum paupertate boni Juris præsumptio concurrat ex cumulatis per nos allegat. 113. nu. 4. 21. & 29. lib. 3. quibus accedant Ricciol. de jur. pers. lib. 2. cap. 1. nu. 1. ubi quod etiam Hebræo debeantur, Altograd. conf. 95. n. 52. lib. 1. Ludovif. decis. 524. num. 2. Joan. Ant. ab Eccles. observat. 10. nu. 11. & prius observat. 9. nu. 11. Galeott. controvers. 6. n. 34. & 35. lib. 1. latè Jo. Franc. Andreol. controvers. 263. nu. 1. 2. & 3. Merend. controvers. 30. lib. 5. Spad. conf. Melius ad Castillum de Alimentis.

313. nu. 2. 5. & 6. lib. 2. Leoncil. de privileg. pauper. 22. n. 1. & seqq. p. 2. & decis. Ferrar. 72. n. 1. & decis. 101. n. 1. Rub. ad Rot. decis. 617. an. 115. usque ad nu. 136. p. 4. tom. 3. & decis. 16. nu. 42. part. 8. & decis. 50. nu. 1. & seqq. part. 9. tom. 1. recent. Rot. coram Otthob. decis. 152. n. 1. Fontanell. decis. 394. n. 11. eadem Rot. in Anconitana alimentoꝝ 4. Junii 1646. in princ. coram R. P. D. Arguelles, & in Romana bonorum seu usufructus 9. Januarii 1625. §. deficiunt si quidem Zarate, & in Bononien. alimentoꝝ 23. Januarii 1658. in princ. coram R. P. D. Albergato. Bottigl. de success. ab intest. cap. 3. Theor. 113. nu. 15. & seqq.

Non debentur tamen pendente lite alimenta ei, qui agit contra contractum, * & renunciationem à se factam secundum opinionem Monach. decis. Bonon. 5. n. 1. Fontanell. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 8. part. 12. n. 46. & decis. 139. n. 12. Gratian. discept. for. 236. n. 42. Milan. decis. 16. n. 30. & decis. 17. n. 24. lib. 1. Jo. Franc. Andr. controvers. 263. n. 13. & controvers. 301. n. 1. Quorum tamen opinio amplectenda non venit, tanquam communiter reprobari, * & contra quam judicavit Senatus Montisferati teste Surd. de alimen. tit. 1. quæst. 113. in fin. quem sequuntur Fontanell. sibi contrarius de pact. nupt. claus. 6. gloss. 2. part. 4. nu. 35. & seqq. Rota in Anconitana alimentoꝝ 4. Junii 1646. §. nec visa fuit coram R. P. D. Arguelles. Inclinat Leoncil. de privileg. pauper. 22. n. 47. part. 2. Spad. conf. 138. num. 8. lib. 3.

Verùm si utrinque paupertas concurrat, tunc cessat ratio præstandi alimenta * & sumptus litis, quoniam ad ea pauper erga alium pauperem non tenetur, ut dicebam d. allegat. 113. n. 10. lib. 3. & comprobant Gratian. discept. 954. nu. 28. Ferentill. ad Burat. decis. 707. n. 9. alios recentet Leoncil. de privileg. pauper. 20. n. 1. & 3. & privil. 22. n. 32. part. 2. Beltram. ad Ludovif. decis. 189. sub n. 7. vers. Item etiam requiritur, Jo. Franc. Andr. controvers. 263. n. 10. Ant. de Marin. resol. 349. n. 23. l. 1.

Ad effectum consequendi alimenta, & sumptus litis necessarium non esse, quod lis pendeat super universitate bonorum, sed etiam in lite super re, * aut credito particulari concurrentibus requisitis alimenta, & sumptus litis deberi subungebam d. allegat. 113. n. 17. lib. 3. à qua quidem opinione non videtur recedendum per ea quæ in oppositum de-

duxit post alios Jo. Ant. ab Ecclef. observat. 9. n. 12. & observat. 10. n. 19. vers. sed Surdi lib. 1. Riccul. de jure person. lib. 2. cap. 2. n. 6. Leoncill. de privileg. pauper. 22. n. 36. part. 2. Siquidem contraria opinio à nobis firmata, pluries per Rotam amplexa insuper canonizata apparet in Asculana pecuniaria 5. Aprilis 1647. coram R. P. D. Celso, Joan. Franc. Andr. controvers. 263. num. 5. Rota decis. 50. n. 10. part. 9. tom. 1. recent.

Interim dum super præensione alimentorum disputatur in negotio + principali causa suspenditur. Verall. decis. 22. n. 1. & per totam part. 1. Leoncill. de privileg. pauper. 22. n. 20. part. 2. Rota in Fanen. dotis. 20. Aprilis 1641. & demum coram R. Cerro impressa apud nos post alleg. 114. lib. 3. quo quidem alimenta, & sumptus litis ex fructibus rei controversæ debentur, ut post alios animadvertendam d. allegat. 113. n. 13. lib. 3. Rot. decis. 470. n. 6. part. 2. recent. Beltram. ad Ludovif. decis. 189. sub n. 7. vers. requiritur tamen. Leoncill. de privileg. pauper. 22. n. 35. p. 2. Merlin. decis. 557. n. 3. Othob. decis. 152. n. 10. Ricciul. de jure person. art. 21. n. 5. lib. 2.

Dum disceptantur alimenta interim illa deberi non ambigitur * post alios dixi allegat. 109. n. 32. & alleg. 114. n. 19. & 13. lib. 3. Affict. decis. 10. & decis. 11. Sperell. dec. 138. n. 49. Gratian. discept. forens. 567. n. 24. ubi limitat solummodo quoties petenti alimenta opponitur, quod de proprio se alere possit. Addent. ad Galeott. controv. 6. n. 49. tom. 1. Marefcot. var. resol. 83. n. 14. lib. 2. Sed quia eorum quantitas à lege determinata nō appareat, ideo iudicis + prudentiæ, arbitrio, & discretioni eorum taxatio remittitur dixi allegat. 77. n. 21. & allegat. 113. n. 19. & ibi Rot. n. 35. lib. 3. Leoncill. de privileg. pauper. 22. num. 51. & 63. ubi quod procedat quoad alimenta, sechtis verò quoad expensas litis, + quæ dietim, prout fiunt, subministrandæ veniunt. Duran. decis. 95. num. 13. & 14. Rota in Anconitana alimentorum 4. Jun. 1646. §. Quo vero ad quantitatem coram R. P. D. Arguelles. Lottier. de re ben. f. q. 5. n. 39. lib. 2.

Concurfu paupertatis requisitus ad obtinendum à litigante alimenta * & sumptus litis concludenter probare debet, adeo ut ad id conjecturæ non sufficiant Rota dec. 617. p. 4. tom. 3. recent. Leoncill. de privileg. pauper. 22. n. 34. Othob. dec. 152. n. 2. & per tot. * cum generale præexistat, ut allegans paupertatem illam probare teneatur ex cumulatis per Guilhel. Anch. de rescript. & morat. concl. 22. n. 7. & 8. Cæterum quod paupertas à natura inhæreat, ac præsumatur + post eundem Leoncill. dixi alleg. 73. n. 7. & alleg. 113. n. 24. & seqq. lib. 3. Rot. in Romana alimentorum 1. Aprilis 1639. §. quia paupertas Pirovano, & in d. Anconitana alimentorum 4. Junii 1646. §. quod autem cor. R. P. D. Arguelles. Denique in casu ubi circæ existentiâ paupertatis ad effectû prædictû consequendi alimenta & sumptus litis scrupulus subesset, * tunc iudex illam arbitraretur, ut post alios dixi allegat. 109. n. 30. lib. 3. Jo. Bapt. Antonell. conf. 54. n. 15.

Juris boni præsumptio ut subesse dicatur, tamen si regulariter + sententia requiratur l. si instituta 27. §. de inoffic. test. dixi allegat. 113. n. 8. lib. 3. Joseph. Ludov. decis. Perusin. 46. n. 2. Bertazzol. conf. civil. 87. n. 4. Jo. Franc. controv. 263. n. 8. cujus executio pro consecutione alimentorum * & sumptuum litis per appellacionem non retardatur ex cumulatis per nos d. allegat. 113. n. 9. lib. 3. Rot. dec. 250. n. 3. part. 1. recent. Burat. dec. 707. n. 3. & in gloss. 5. & decis. 906. n. 7. * Cæterum quod etiam in prima instantia ubi viget præ-

sumptio non levis boni juris litiganti alimenta & sumptus litis decernantur, post alios plures subjungit, Jo. Franc. Andreol. d. contr. 263. n. 9. Gratian. discept. 954. n. 27. Leonc. de privil. paup. 22. n. 44. p. 2.

Quæ quidem conclusio indubitanter procedit in filiis, * & nepotibus ad patris, ac respectivè avi hæreditatem agentibus, ita, post alios animadvertendam alleg. 109. n. 1. & 29. & alleg. 111. n. 2. & 36. & alleg. 113. n. 30. ubi decisio Rota lib. 3. Jo. Franc. Andreol. controv. 263. n. 11. ubi de uxore cum marito litigante, & nu. 12. ubi de Monacho litiganti cum Monasterio, quod repetit Jo. Bott. conf. 64. à n. 6. ad 13. addens insuper deberi Prælato litiganti cum Ecclesia & servo litiganti cum Domino, filiationem verò probare sufficit ex conjecturis ad effectum consequendi per filium alimenta, & sumptus litis. Leonc. de privil. pauper. 12. n. 15. p. 2. ubi quod sufficiat probare quasi possessionem filiationis alios retuli d. allegat. 111. n. 3. & sub n. 25. vers. ad effectum. Ubi Rota lib. 3. Cynac. contr. 173. n. 12. Galup. in prax. p. 2. c. 3. n. 54. & seqq. Anton. de Marin. resol. 349. per tot. lib. 1. vide in annot. ad c. 3. n. 22. Quæ omnes personæ nec paupertatem probare obstringuntur, quippe quoniâ de ea ad effectum prædictum ex facto satis constare dicitur, & concludunt præcitati Doctores, & signanter Rot. coram Burat. d. dec. 906. n. 10. & 11.

Alimenta demum, ac sumptus litis + debentur 18 debitori quoties à creditore ejus bona sequestrata extiterunt l. fin. C. de ordin. cognit. Coler. de process. execut. part. 1. cap. 2. nu. 151. & 152. Gratian. discept. forens. 114. n. 5. Valasc. dec. 1. n. 1. Cost. de remed. subsid. 106. illat. 4. n. 1. Salgad. in Labyrinth. credit. part. 1. c. 26. & seqq. Leoncill. de privileg. pauper. 370. n. 3. Hodiern. ad Surd. dec. 323. n. 14. latè Borell. in summ. decis. part. 2. tit. 37. n. 160. & seqq. Carleval. de judic. lib. 1. tit. 3. disput. 29. num. 10.

CAPUT II.

SUMMARIUM.

- 1 Alimenta filiis, & descendentiibus ab ascendentiibus jure naturali debentur, tacite relicta qualiter dicantur nu. 2. Debita ex provisione hominis præstantia sunt in domo alimentandi n. 3. Debita verò ex legis censura non sunt præstanda extra domum alere debentis n. 4. Promissa in domo, vel præstanda iudicis officio recipiuntur in domo alere debentis n. 5. Debita ex contractu, vel ultima voluntate alendus ea recipi in domo propria n. 6. Declara ut n. 7. Et tunc cum operibus sunt compensanda n. 8.

QUALITER CUMQUE alimenta relinquuntur sive tacite, sive expressè, aut ex juris dispositione debeantur innumeris fruuntur privilegiis, quinimò etiam jure naturæ aliquando præstantur, quo jure avus erga nepotes ad alimenta * obstringitur l. fin. §. ipsum autem filium, C. de bonor. quæ liber. Crot. conf. 67. n. 40. Mart. Medic. dec. 60. n. 25. Merend. controv. 30. n. 2. lib. 5. Spad. conf. 244. n. 12. lib. 2. Altograd. conf. 56. n. 12. & conf. 57. n. 51. lib. 1. Guilhel. Anch. de rescript. & morat. conclus. 42. n. 12. Novar. de Elect. for. quæst. 44. n. 24. Giovagn. conf. 37. num. 23. lib. 2. Grauan. discept. 120. n. 11. Pen. decis. 281. n. 28.

Expressè autem quando pro alimentis fiat de se patet. Unde Auctor quærit hic qualiter tacite * alimenta relicta censeantur: si quid annuum ergo pauperi

pauperi legetur in causam alimentorum præsumitur factum. Mantic. de conjectur. ultimar. voluntat. lib. 8. tit. 1. n. 8. ubi de verbo commendo. Cynac. controvers. 18. n. 4. & controvers. 298. n. 15. & ibi Burat. decis. 73. n. 6. Rot. apud Marchesan. de commif. part. 1. §. 1. fol. 1174. ubi de verbo providere quando importat alimenta Gratian. discept. forens. 565. nu. 8. ubi quod legatum pauperi factum censeatur pro alimentis Ciarlin. controv. 28. n. 11. & contr. 33. n. 21. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2. c. 43. sub n. 2. Leoncil. de privil. pauper. 23. n. 29. & privil. 208. n. 2. par. 2. Lanfr. Zacch. de salar. quæst. 77. n. 9. & seq. ubi optimè declarat Rot. in Romana redditionis rationis 21. Februarii 1603. Litra Buccafer. conf. 22. n. 50. & seq.

Juris pariter ex dispositione pluribus in casibus alimenta debentur, sive id ex jure communi, sive ex censura statutorum proveniat quemadmodum subjungit Auctor hic n. 2. & seqq. Inter cætera autem adest hæc differentia, quia alimenta hominis provisione debita in domo ipsius alimentandi præstanda veniunt * Mart. Medic. dec. Senen. 89. n. 44. si verò ex legis censura debeantur, ille qui tenetur alimenta præstare non potest cogi ad ea præstandum extra domum suam Mart. Medic. dict. decis. Senen. 89. nu. 45. & generaliter hæc partem tusept Gratian. post alios discept. 552. n. 42. & discept. 562. n. 54. Rot. coram Milino decis. 371. nu. 1. & seqq. impressa quoque apud Marchesan. de commission. par. 1. §. 1. fol. 1175.

Verùm circa istud alia distinctio adduci solet, ut nimirum alimenta promissa in domo *, vel quando ea iudicis officio veniunt, tunc in istis casibus alendus alimenta in alentis domo, & non extra recipere debet. Rot. in Spoletana alimentorum 24. Maii 1593. cor. Gipsio, & in Romana redditionis rationis 5. Julii 1604. coram Liita, & in Anconitana alimentorum 14. Junii 1649. §. nec refert cor. Celso.

At quando alimenta ex contractu, vel ultima voluntate debentur, * tunc alendus in domo aliena recipere non cogitur Franc. Marc. decis. 223. p. 1. Rota in Civitatis Castellii alimentorum 17. Octobris 1591. coram Orano. Eoque magis ubi justa subest causa ne ea recipiat in domo alere debentis, quod sibi locum vindicet * præsupposita etiam conventionem inter alendum & alimenta præstari debentem de illis in propria alentis domo præstandis. Alex. consil. 100. in 1. & 2. lib. 1. Peguer. dec. 20. n. 6. Altograd. conf. 95. n. 77. lib. 1. Rot. cor. Pen. dec. 520. n. 11. & coram Millin. dicta decis. 371. n. 2. & in dicta Spoletana alimentorum 24. Maii 1593. cor. Gipsio, & in Fulginat. primogenituræ 18. Aprilis 1597. & in dicta Romana redditionis rationis 5. Julii 1604. Liita, & in Anconitana alimentorum 14. Junii 1649. §. nec refert, vers. nam cum cor. Celso, & 24. Martii 1651. §. minus refragatur cor. Dunozetto.

Prædicto autem in casu in alimentis compensari debent opera * seu earum valor, ex quo recipiendo alimenta extra domum alere debentis illas non præstitit. Capyc. dec. 24. n. 10. & 11. Lanfranc. Zacch. de salar. quæst. 104. nu. 6. Mart. Medic. dict. decis. 89. nu. 99. Burat. dec. 467. nu. 12. Auctor hic num. 4.

CAPUT III.

SUMMARIUM.

- 1 Causa alimentorum quoad pauperes dicitur pia. 2 Argumentum à legato alimentorum ad legatum

piæ causæ valet, declara ut n. 3.

- 4 Via executiva competit pro legatis, fallit in Tribunal. Rotæ Romanæ n. 5. declar. 6.
7 Hæres negans adesse bona quæ sufficiant pro satisfactione alimentorum impedit viam executivam, sed declara ut num. 8. & nu. 9. cum beneficio legis & inventarii pendente illius consecutione non molestatur numer. 18. fallit ut nu. 19. & pro alimentis nu. 20.
10 Legatum in dubio præsumitur unicum, & reitabile fallit ut n. 11.
12 Pro Alimentis in dubio est judicandum.
13 Actus judiciales diebus feriatis in honorem Dei initi nullius sunt roboris; fallit in causis alimentorum n. 14. sed declara ut n. 15.
16 Judex officium suum non impertitur nisi petenti, fallit favore alimentorum n. 17.
21 Legatorum facta generali revocatione reservatis ad pias causas alimentorum legata non censentur revocata.
22 Filiatio ad effectum consequendi alimenta conjecturis probatur.
23 Legata ad pias causas, & alimentorum non nisi à Summo Pontifice commutari possunt.

CASAM alimentorum piam præter hic ab Auctore congestos comprobant * Leoncill. de privileg. pauper. 23. n. 1. part. 2. Seac. de judic. cap. 5. n. 47. lib. 2. cum adductis per Guilhel. Anton. de rescript. & morat. cap. 40. n. 2. Lanfranc. Zacch. de salar. quæst. 92. n. 5. & 6. Caren. resol. 49. sub n. 9. vers. 3. Idem Ciarlin. controv. 21. n. 20. & controvers. 28. n. 16. & 17. & controv. 56. n. 7. qui tamen cum ipso Authore declarant procedere in legato alimentorum pauperum relicto, à quo ad legatum ad pias causas argumentum + valet, ubi eadem inter utrumque militat ratio, quemadmodum ponderat hic Auctor n. 7. Barbof. loc. com. 7. n. 4. cum adductis per Giovagn. conf. 84. n. 4. lib. 1. idem Auctor cap. 15. n. 4. à qua quidem opinione non esse recedendum, quamvis contrarium sustinere contendat Giovagn. d. conf. 84. n. 15. lib. 1.

Quoddanè argumentum ab alimentis ad pias causas, prout cætera de minori ad majus affirmativè procedit, non autem negativè, ex quo tamen argumenta hujusmodi equiparentur, pia tamen causa alimentis favorabilior reputatur, nisi versentur in alimentis pauperi relictis: tunc enim continent * piam causam, quando autem non debentur, aut relicta non apparent pauperi, tunc solummodo argumentum valet negativè sumendo illud à majori ad minus, ut puta si in causa pia hoc non licet, multo minus licebit in causa alimentorum optimè ratiocinatur Auctor hic. sub n. 7. vers. Ita quoque.

Non pro legatis etiam prophanis competat via executiva in controversiam revocat, & indecisam relinquit hic num. 8. Hæc autem ambiguitas hodie cessat: siquidem quod pro legatis hujusmodi competat via executiva * juxta veriorum ac magis receptam opinionem profitentur ultra hic cumulatos Bec. conf. 17. n. 6. 7. ac per totum. Burfat. conf. 298. n. 10. Bim. conf. 180. n. 38. & conf. 209. n. 13. Mynsing. observ. 61. n. 4. & seq. cent. 5. Gratian. discept. 62. n. 16. & discept. 254. n. 44. & 45. ubi quod indubitanter procedat, quando testamentum non convertitur Jos. Ludovic. decis. Perusin. 323. n. 9. Jo. Franc. Andreol. controv. 155. n. 1. Leoncil. decis. Ferrar. 8. n. 3. Anton. de Marin. resol. 241. n. 1. & seq. lib. 1. & resol. 8. n. 12. lib. 2. Thomaf. de Tutor. & Cur. tit. 19. sub n. 574. vers. & licet ex communi eam habeant fol. 335. Ciarlin. controv. 206. n. 49. & prius controv. 140. n. 29. A 4 Bene